

GEBEDSLITURGIE zaterdag 11 november 2023

Thema: Hier en nu

De kaars brandt als teken van Zijn aanwezigheid. Bij U is de bron van het leven, door Uw licht zien wij het licht.

We beginnen met een kort **gebed**:

Liefdevolle Vader, Here Jezus, Heilige Geest, drie-enig God, dank U wel voor dit gebedsmoment. U hoort en ziet ons, u sluimert noch slaapt. U bent hier. Dank voor wie U bent. Wij bidden U, wilt U ons helpen om op dit moment stil te vallen en aandachtig aanwezig te zijn bij U en vult U ons met Uw Heilige Geest. Amen.

We luisteren of zingen naar: Hij is hier – Stichting Opwekking 679,
<https://www.youtube.com/watch?v=x3THQik6gTw>.

We lezen uit de bijbel: Deut. 31:8, Joz. 1:9, Matth. 28: 20b

Wij kunnen zo in het toen en straks leven. Leven in het verleden of ons zorgen maken over de toekomst. Wat als Aanwezig zijn met onze aandacht in het hier en nu, het heden, vandaag, nu, is soms zo moeilijk. Tenminste zo ervaar ik het. Misschien wil je wel helemaal niet in het hier en nu zijn, omdat de waarheid van het nu te pijnlijk is of voel je je zo gestrest en ben je alleen maar bezig met wat je nog moet doen. God ontmoet ons daar waar wij zijn, in moeite, in vreugde, in vragen, in stress. Hij belooft ons dat Hij er altijd was, is en zal zijn. God is niet ergens anders, Hij is hier, daar waar ik nu ben. We lezen het in Zijn woord: *Roep je Mij aan, Ik geef antwoord; De Heer zelf gaat voor je uit, Hij zal je bijstaan en geen moment van je zijde wijken; Ik ben met jullie, ALLE dagen, tot aan de voleinding van deze wereld*". Zijn naam is zelfs "Ik Ben". En Zijn Zoon heeft de naam Immanuël, God met ons. Hij is met Zijn liefdevolle aandacht bij u, jou en mij. Kunnen we dat tot ons door laten dringen, wat het betekent dat Hij er altijd is? Zijn liefde die mij draagt, mij omringt en mij leven geeft. Dus ook als ik God niet dichtbij voel of denk dat God ergens anders is, is Hij daar waar ik nu ben. Zijn Geest die in ons woont, Zijn Zoon die naast ons staat en voor ons uitgaat, en de Vader die ons hart aanziet. Zullen we daar bij stil staan en in de stilte tot ons laten komen?

We zijn stil: In deze stilte is er ruimte om eenvoudigweg te zijn bij Hem, om de woorden die wij zojuist hoorden te overdenken en/of te praten met God en/of naar Hem te luisteren. Daarna willen we met onze dank en onze gebeden naar God gaan.

Als afsluiting luisteren/zingen we: Heer, die mij ziet zoals ik ben – The Psalm Project:
[Heer Die Mij Ziet Zoals Ik Ben \(psalm 139\) - YouTube](#)

Woord voor onderweg:

Die zachte fluistering, was U dat God?
Heel zacht, heel stil, haast ongemerkt?
Zó dat ik het eerst niet hoorde?

Luisterde ik niet goed?
Sprak U te stil?
Of hoor ik U niet
omdat Uw aanwezigheid zo vanzelf spreekt
en Uw fluistering er altijd is?

Net als de wind,
die door de bomen ruist,
die mijn gezicht streelt,

en die pas opvalt als hij zwijgt.
Zoals de lucht die ik in- en uitadem
er altijd is.
Ongemerkt.
Gewoon.
Onmisbaar.

Ik mocht U gaan ervaren, God,
In de warmte van mens tot mens,
in een blik, een handdruk, een gebaar.
En gaandeweg de rit,
langzamerhand, op kousenvoeten,
ben ik het gaan horen:
Uw roep naar mensen en naar mij.

Blijf ons altijd roepen, God!
(KU Leuven)

Zegen en groet namens het gebedsteam